

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 24. Marchionis Brandenburgici responsio ad Nuntium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

men in itinere constitutus Magdebur- **Sæcul. XVI.**
 gensem Archiepiscopum hujus Electo- **A.C. 1561.**
 ris Filium invisere statuit, a quo etiam
 perbenigne exceptus, ibidem aliquot
 dierum moram trahebat, ac Papæ lite-
 ras, & diploma eidem tradebat, quod
 etiam Archiepiscopus reverenter acce-
 ptabat; postquam vero temporis spa-
 tium, ut interea Patris sui consilium ex-
 peteret, postulasset, Commendonus ei
 reposuit: „haud alio tibi consilio opus
 „est, sed unice attendas ad propriam
 „muneris tui rationem, qua non modo
 „Suffraganeos tuos ad Synodum decer-
 „nere, sed ipsus etiam utpote ætate ju-
 „venis, & viribus pollens eos præveni-
 „re obstringeris..” Hoc Nuntii respon-
 so Archiepiscopus intime tactus non
 solum Tridentum, sed Romam adeundi
 ac cum Papa conferendi animum præ-
 fetulit.

§. XXIV.

Marchionis Brandenburgici responsio ad Nuntium.

Interea Commendonus Brescam ur-
 bem Berolino vicinam veniens Papæ **Pallav. n. 7.**
 literas unacum diplomate Joanni Bran-
 deburgico Marchioni tradidit, hic vero **lit. Com-**
 deburgico Marchioni tradidit, hic vero **Borrom. 4.**
 ad ceterorum exemplum quoddam de- **Martii 1561**
 liberandi spatium petiit, ac post duarum
 horarum moram per suum Cancella-
 rium

Sæcul. XVI. rium Commendono responsum dedit o-
A.C. 1561. mnino alienum ab ea animi propensione,
quam prius exhibuerat: exinde vero
Nuntius confestim colligebat, quod hæc
responsio dictata fuisset ab hujus Prin-
cipis Consiliariis, qui grave odium in
Pontificis auctoritatem, Romanamque
Ecclesiam ostentare studebant (*). Ce-
terum responsum Cancellarii erat se-
quens. „Marchio proxime cum cete-
„ris Principibus conventum aget, ibi-
„que opportuna arripiet consilia, nec
„meus hic Princeps dubitat reddere re-
„sponsum veritati innixum aduersus o-
„mnes cavillationes, ac fallacias: por-
„ro Protestantes ad Synodus invitare
„idem est, ac lepores cum leonibus con-
„ciliare. „ Postea Cancellarius fusijs
excurrebat contra utramque Synodi
convocandæ rationem in diplomate assi-
gnatam, quarum una erat hærefum ex-
tirpatio, altera vero morum emendatio:
hac igitur super re cum tanta verborum
vehementia declamabat, ut proferre
non erubesceret, quod ea, quæ Papa,
vel ejus nomine ipsius Ministri circa hoc
caput

(*) Pallavicinus, ex quo Continuator hæc
depropmsit, ita inquit. *Hi Consiliarii fidem
in Principes affectabant, & apud ipsos sibi au-
toritatem tuebantur ostentata in Pontificiam po-
testatem inimicitia.*

caput protulerant, nil nisi calumniæ forent, quas acriter retundere oportet. His quoque subjunxit, quod bonitas, ac Pontificis mansuetudo a Comendono tantopere deprædicata nunc nonnisi commentitia foret, eoquod temporis, rerumque vicissitudines hodie dum emergentes ejusmodi externam simulationem deposcerent, brevi tamen speciosæ hæ pollicitationes in Italia, & alibi in crudelitatem degenerarent, ubi pii homines eo solum nomine trucidantur, quod puram Evangelii doctrinam profitentes idolatrias, quas tyrannica Papæ auctoritas invehere voluit, adoptare renuerent.

§. XXV.

Commendoni responsum ad Marchionis Cancellarium.

Hisce Cancellarii convitiis Commendonus nonnihil animo commotus, Pallav. c. 4.
num. 9. indignationi suæ imperabat, vultuque ad Marchionem converso dicebat: „Cancellarius tuus piam Pontificis voluntatem finestre interpretatur: ea vero agendi ratio, tamque injuriosa verba minime decent Principis Ministrum nullo pacto laceſſitum, sed potius honoribus cumulatum.“ His præmissis Nuntius ad singula accusationum capita a Cancellario proposita respondens